

สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองของเด็กวัยรุ่น จากครอบครัวชั้นกลางกับชั้นต่ำ ในการเปรียบเทียบได้แบ่งการเปรียบเทียบออกเป็น -

3 กลุ่ม ดังนี้คือ

1. เด็กวัยรุ่นชายจากครอบครัวชั้นกลางกับเด็กวัยรุ่นหญิงจากครอบครัวชั้นกลาง
2. เด็กวัยรุ่นชายจากครอบครัวชั้นต่ำกับเด็กวัยรุ่นหญิงจากครอบครัวชั้นต่ำ
3. เด็กวัยรุ่นจากครอบครัวชั้นกลางกับเด็กวัยรุ่นจากครอบครัวชั้นต่ำ

กลุ่มตัวอย่างประชากร คือเด็กวัยรุ่นชายหญิงจากโรงเรียนสหศึกษา 4 แห่ง ในนครหลวงกรุงเทพธนบุรี อายุระหว่าง 12-17 ปี ที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 จากครอบครัวชั้นกลาง 100 คน ชาย 50 คน หญิง 50 คน และเด็กวัยรุ่นจาก ครอบครัวชั้นต่ำ 100 คน ชาย 50 คน หญิง 50 คน รวมทั้งสิ้นใช้กลุ่มตัวอย่าง 200 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง เพียร์ส และ แฮร์ริส (The Piers-Harris Children's Self-Concept Scale) ซึ่งวัดความคิดเห็น เกี่ยวกับตน 7 ลักษณะ ได้แก่ลักษณะที่เกี่ยวกับพฤติกรรม สภาพทางสติปัญญาและสถานภาพ ในโรงเรียน รูปร่างลักษณะและคุณลักษณะ ความวิตกกังวล ความเป็นคนที่ไม่นิยม ความสุขและความพอใจ และลักษณะที่เป็นส่วนรวม

การวัดความเชื่อถือได้ ศึกษาโดยใช้สูตรของ คูเคอร์-ริชาร์ดสัน 21 (Kuder-Richardson Formula 21) ได้ค่าความเชื่อถือได้ .87

วิธีการทางสถิติในการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับตนระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ประชากรทั้ง 3 กลุ่ม โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนลักษณะต่าง ๆ ระหว่างเด็กวัยรุ่นชายและเด็กวัยรุ่นหญิงจากครอบครัวชนกลาง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 สองลักษณะ คือลักษณะที่เกี่ยวกับพฤติกรรมและลักษณะที่เกี่ยวกับความวิตกกังวล โดยที่เด็กวัยรุ่นหญิงจากครอบครัวชนกลางมีแนวโน้มที่จะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนในลักษณะของพฤติกรรมและความกังวลใจอยู่ในระดับสูงกว่าเด็กวัยรุ่นชายจากครอบครัวชนกลาง

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนลักษณะต่าง ๆ ระหว่างเด็กวัยรุ่นชายและเด็กวัยรุ่นหญิงจากครอบครัวชนต่ำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในทางสถิติที่ระดับ .01 สองลักษณะ คือลักษณะที่เกี่ยวกับพฤติกรรมและลักษณะที่เป็นส่วนรวม โดยที่เด็กวัยรุ่นหญิงจากครอบครัวชนต่ำมีแนวโน้มที่จะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนในลักษณะของพฤติกรรมและลักษณะที่เป็นส่วนรวมอยู่ในระดับที่สูงกว่าเด็กวัยรุ่นชายจากครอบครัวชนต่ำ

3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนลักษณะต่าง ๆ ระหว่างเด็กวัยรุ่นจากครอบครัวชนกลางกับเด็กวัยรุ่นจากครอบครัวชนต่ำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้ง 7 ลักษณะ โดยที่เด็กวัยรุ่นจากครอบครัวชนกลางมีแนวโน้มที่จะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนในลักษณะของพฤติกรรม สภาพทางสติปัญญาและสถานภาพในโรงเรียน รูปร่างลักษณะและคุณลักษณะ ความเป็นคนที่น่านิยม ความสุข และความพอใจ อยู่ในระดับสูงกว่าเด็กวัยรุ่นจากครอบครัวชนต่ำ ส่วนลักษณะที่เกี่ยวกับความวิตกกังวล พบว่าเด็กวัยรุ่นจากครอบครัวชนต่ำมีความวิตกกังวลอยู่ในระดับสูงกว่าเด็กวัยรุ่นจากครอบครัวชนกลาง

ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัยนี้

1. ช่วยให้ทราบข้อเท็จจริงต่าง ๆ เกี่ยวกับเด็กวัยรุ่นจากครอบครัวชนกลางและครอบครัวชนต่ำ ในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับตนซึ่งเป็นลักษณะหนึ่งในการศึกษาพฤติกรรมของเด็กได้อย่างลึกซึ้ง เพราะการที่จะเข้าใจตัวเด็กได้คึ้นนั้นเราจะต้องศึกษา

ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนว่ามีความเป็นจริงเพียงใด และเด็กยอมรับความเป็นจริงเกี่ยวกับตนเพียงใด

2. เพื่อให้ครูแนะแนวหรือครูประจำชั้นได้มีความเข้าใจเด็กแต่ละคนได้ดียิ่งขึ้น เป็นแนวทางในการแก้ไขหรือส่งเสริมเด็กแต่ละคน ให้ได้มีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนไปในทางที่ถูกตอ และเหมาะสมกับสภาพความเป็นจริง ให้เด็กอยู่ในสังคมใดควยดี มีความสุข ทั้งเป้าหมายในชีวิตได้ใกล้เคียงกับความจริง

ขอเสนอแนะ

1. กลุ่มตัวอย่างประชากร ควรจะมีจำนวนให้มากและกว้างขวางกว่าการวิจัยครั้งนี้
2. อาจใช้เครื่องมือมากกว่าเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ทั้งนี้ เพื่อสนับสนุนซึ่งกันและกัน และเพื่อแสดงแนวโน้มของความคิดเห็นเกี่ยวกับคนในด้านต่าง ๆ ให้เด่นชัดยิ่งขึ้น
3. ควรจะมีการตัดแปลงปรับปรุงแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ให้เหมาะสม และสอดคล้องกับลักษณะของเด็กไทยโดยเฉพาะ
4. ควรมีการศึกษาวิจัยและการใช้เครื่องมือที่เก็บข้อมูลได้ละเอียดลึกซึ้ง ขึ้นถึงสาเหตุที่แท้จริงของการที่เด็กวัยรุ่นจากครอบครัวชั้นต่ำมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนอยู่ในระดับต่ำกว่าเด็กวัยรุ่นจากครอบครัวชั้นกลาง
5. ควรจะได้มีการควบคุมตัวแปรอื่น ๆ เช่น สัมฤทธิผลในการเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนในโรงเรียน ลำดับการเกิดของเด็ก และจำนวนพี่น้อง